

РЕШЕНИЕ

№ 1852

гр. София, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Калинка Илиева**

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12743** по описа за **2021** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма], [населено място], чрез адвокат Г. срещу решение /без номер /, от 18.11.2021 г. постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 8911 от 2021 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 112 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 579468-F595575/27.05.2021 г., издадено от заместник-директор на Териториална данъчна дирекция на НАП - С..

С оспореното пред СРС НП на касатора, на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2111 лева (две хиляди сто и единадесет лв.), за неизпълнение на законово задължение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

В жалбата се твърди, че решението на СРС-НО е неправилно и незаконосъобразно. Инвокирани са доводи за наличие на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като касаторът е положил усилие да подаде своя отчет, от страна на НАП не е установено несъответствие между подадената данъчна декларация по ЗКПО и ГФО за 2019 г. и не са били установени неплатени данъци и осигурителни вноски или каквито и да било задължения към държавата. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, чрез адвокат Г. поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Б. оспорва жалбата.

СГП изразява становище за неоснователност недоказаност на жалбата, решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение при изясняването на спора от фактическа страна. Първоинстанционният съд е приел, че след извършване на проверка на 14.12.2020 г., в ЦУ на НАП е получена информация, предоставена от Агенция по вписванията /АВ/, като било установено, че касаторът не е изпълнил задължението си да публикува, чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в АВ – Търговски регистър /ТР/ на годишен финансов отчет за 2019 г. в законоустановения срок до 30.09.2020 г. Заявлението за вписване на ГФО е подадено на 25.02.2021 г. Нарушението е извършено на 01.10.2020 г., когато е изтекъл законоустановения срок, поради което е био констатирано закъснение от 4 месеца и 25 дни.

За констатираното нарушение е съставен на Акт за установяване на административно нарушение № F 595575/01.03.2021 г., връчен на представител на сочения за нарушител. В законоустановения срок са постъпили писмени възражения, които са били приети за неоснователни.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: за постановяването на решението, касаторът е бил уведомен редовно, на 05.12.2021 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 08.12.2021 г. /вх. № 104229/, т.е. е в рамките на 14 - дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за

установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Същите, според състава на касационната инстанция са обсъдени подробно и в пълнота.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените изводи. Настоящият съдебен състав счита, че задължението за публикуване на ГФО не е обвързано от наличието на приходи, нарушаването на фиска и пр. тъй като същото е вменено от законодателя с оглед гарантиране интересите на останалите лица и търговци, защото чрез тяхното публикуване се дава възможност за информиране за финансовото състояние на търговеца. В чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч предвижда задължение за предприятията да публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, като всички търговци по смисъла на Търговския закон изпълняват това задължение чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 септември на следващата година. В този смисъл е правилен е изводът на съда, че дружеството - касатор е извършило нарушение на посочената разпоредба, тъй като в законоустановения срок – 30.09.2020 г. не е изпълнил задължението си да публикува в Търговския регистър годишния си финансов отчет за 2019 г. Съгласно чл. 74, ал.1 от ЗСч, който е задължен и не публикува финансов отчет, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лв. Същата е правилно определена и отговаря на характера и тежестта на извършеното нарушение, тъй като за 2019 г. приходите на дружеството възлизат на 2 111 320,12 лв., поради което и наложената санкция в размер на 2 111 лв. е правилно определена.

Настоящият състав на АССГ споделя напълно мотивите на СРС за липсата на приложение на чл. 28 от ЗАНН, защото процесното нарушение е формално и цели да предотврати забавянето на подаването на информация, която е необходима за фиска. Видно от доказателствата по делото е, че периодът на закъснение е 4 месеца и 25 дни, освен това е отчетено от административно наказващият орган пандемията от Covid 19, като е бил и удължен срокът за подаване на ГФО с цели 3 месеца, който срок е напълно достатъчен за дружеството да подаде своя ГФО в срок.

Във връзка с направените разсъждения, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила.

По изложените съображения, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължи присъждане на разноски.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, ХХІІІ-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/, от 18.11.2021 г. постановено по нахд № 8911 от 2021 г. на СРС – НО,112 състав.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната Агенция за Приходите, на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 12743 по описа за 2021 г. на Административен съд София - град.

Решението е окончателно.